

Het is zulk mooi weer

De cursus voor beginners

Ana Buren

Locatie: het Calmerhuis, het pand van de Open Universiteit in de Oude Boteringestraat, een van de oudste huizen van Groningen. Via een wenteltrap met witte noppen op zwart vinyl waar je helemaal psychedelisch van wordt kom je in de cursuszaal waar de beginnerscursus van het IVN (in samenwerking met Avifauna) plaatsvindt.

We zijn ruim op tijd aanwezig maar er kan steeds niet worden begonnen. De leiding zit namelijk aan de overkant, in een ook heel mooi historisch pand van de Volksuniversiteit in de Oude Boteringestraat, te wachten op de cursisten. We hebben dus ondertussen fijn de tijd om elkaar te begluren. Zevenentwintig deelnemers die staan te trappelen om begrip te krijgen van vogeltjes; cursisten met een gemiddelde leeftijd van een doorsnee bridgeclub.

Dan gaan we echt los! Aan de hand van geluidsopnames mogen we naar vogeltjes raden. Ik hoor steeds maar Roodborstjes, mijn favoriete vogeltje. We leren van alles over topografie, territoria en biotopen. En dat een vogeltje op zijn beurt ook een biotoop is waarin tientallen enge beestjes huizen. En de vogelaars

zelf zijn natuurlijk ook biotopen. Ik schuif een stukje op. Ik moet zeggen dat er veel wetenswaardigs te ontdekken valt aan vogels. Veel meer dan een vleugeltje links en een vleugeltje rechts om niet naar beneden te vallen. Dan worden afspraken gemaakt voor de excursie. Het verzamelpunt is in de Hoornse Meer, een gruwelijk eind van mijn huis vandaan. En van daar gaan we op de fiets naar De Braak! Ik ben geschokt. 'Het is een mooie fietsroute.', zegt Rob. Over mijn lijk ja! Ik haat fietsen! Ik heb niet eens een fiets.

Wekenlang worstelen wij, beginners, met aviaire wetenswaardigheden. Hoe moet je zoiets allemaal onthouden? En die excursies: hoe moet je je daar gedragen? Ze zijn met heel weinig tevreden, die vogelaars. Ze roepen feestelijk 'lunchpauze!' en dat betekent dan dat ze op een willekeurige plek een halfuur stil blijven staan om hun boterhammetje op te eten terwijl ze gewoon verder in hun kijker blijven turen. In plaats van dat ze het roodwitgeblokte picknickkleedje, de mand en de gitaar te voorschijn halen. Verder moet je er als vrouw op bedacht zijn dat je plaspauzes in een gezellig wegrestaurantje wel kunt verge-

ten. Dames: neem een plastuitje mee!
Na een excursie hoor ik op weg naar de bus naar huis in een boom vlakbij een vogeltje zachtjes zingen. Ik loop eromheen en dan zie ik hem: Wat een prachtige kleuren: geel, bruin, zwart, wit en rood aan zijn kopje. Dat is nog eens wat anders dan een Roodborstje! Het vogeltje laat zich niet storen, ook niet als ik mijn camera te voorschijn haal en hem begin te fotograferen. Af en toe draait hij zijn kopje naar mij toe om mij te bekijken. Ik aarzel nog of ik naar mijn vertrekkende medecursisten zal hollen om hen op dit zeldzame vogeltje opmerkzaam te maken. Maar ik wil hem eigenlijk gewoon helemaal voor mijzelf en bovendien zijn de meeste anderen al vertrokken. Dan komt Harm, een medecursist, naast mij staan. Nieuwsgierig naar wat mij in dat gebladerde zo boeit. 'Dat is nou een Puttertje.', zegt Harm.

De laatste bijeenkomst krijgen we examen, dus ik heb mij goed voorbereid. Wekenlang heb ik mijn vogeltjes-cd's op de shuffle afge luisterd. En notities gemaakt natuurlijk: het is niet alleen de Zwarte Roodstaart die een geluid van schurende steentjes maakt. Ook het Roodborstje en de Zwartkop hebben de steentjes in hun repertoire. Moeilijk om al die geluiden te omschrijven. Bij de Kievit noteer ik 'kinderachtig, zeurderig', de Wulp 'cirkelt omhoog en blaft als een pekinese', het Boomkruipertje doet aan 'saai herhaling' en de Roerdomp klinkt alsof je over een lege fles droge witte wijn blaast. Harry vindt dat de Fitis roept: "Het is zulk mooi weer maar dat blijft niet lang zo." Maar waarom zo somber? Voor hetzelfde geld zegt hij: "Het is zulk mooi weer en dat blijft heel lang zo." Kost niks extra.

Als het moment daar is sta ik helemaal op scherp. Hubert laat tien vogelgeluiden horen en wij moeten raden wat voor vogel het is. De eerste is een Tjiftjaf, da's een makkie. Dat doet hij om ons te bemoedigen. Maar bij de tweede speelt hij vals. Dat is een vogel die nooit in de cursus is besproken, dus ik overweeg hem niet als optie: een Meerkoe. (Leer mij de Meerkoe kennen: die eet verdorie uit mijn hand!)

Daarna laat hij een Koolmees horen die echt volkomen anders zingt dan de Koolmees op mijn cd. Zelfs als hij mijn geliefde Roodborstje laat horen gok ik verkeerd op een Winterkoninkje.

Kortom: ik ben gezakt. Ik had maar vier van de tien goed. Toch vond ik het een erg goede, onderhoudende en motiverende cursus. Ik ga mij zeker voor de vervolgcursus inschrijven. En raad eens wat: ik heb van de weeromstuit een fiets gekocht!

(<http://www.anaburen.nl/noorderplantsoen>)